

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ FILIALNY pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

2. Czas powstania

XV/XVI w.; 1719 r (wieża);
1833; przeł. XIX/XX w

3. Miejscowość

RYCHNÓW

4. Adres

Rychnów 4 B
43–132 Kowalowice

nr działki: 14

ks. wiecz nr: [REDACTED]

5. Przynależność administracyjna

województwo opolskie
powiat Namysłów
gmina Namysłów

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Reichen, Kr. Namslau

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

województwo opolskie
gmina Namysłów

8. Właściciel i jego adres

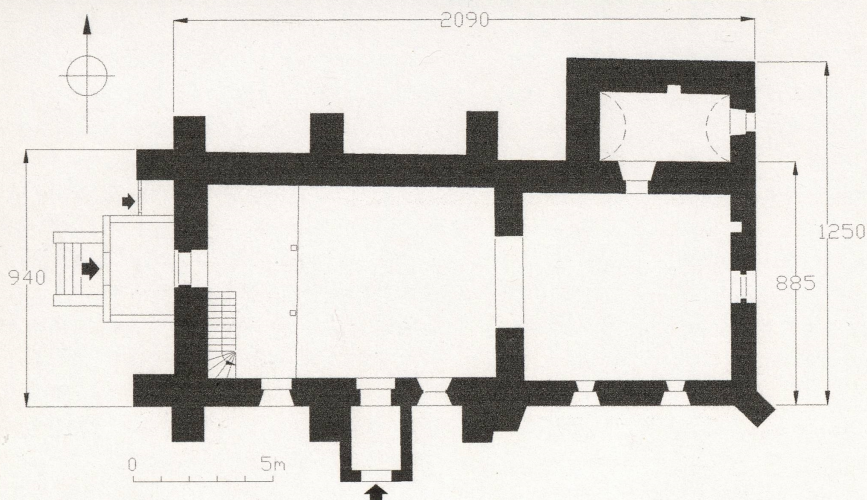
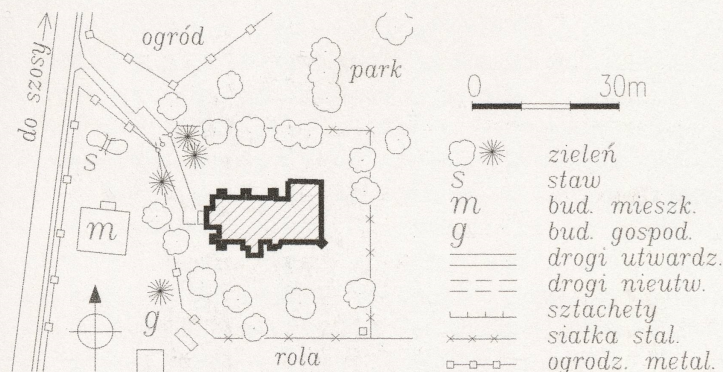
Parafia rzymskokatolicka pw.
Niepokalanego Poczęcia NMP w
Kowalowicach; ul. Główna 21
46–132 Kowalowice

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

nr: 903/64 data 26.05.1964

Rychnów wzmiankowany jest po raz pierwszy źródłowo w 1273, jako majątek książęcy Richnow, gdzie w wyniku lokacji na prawie niemieckim, wydzielono dwie włóki jako uposażenie kościoła. O kościele parafialnym w Rychnowie w okręgu namysłowskim wspomina dokument kardynała Johanna od św. Marka. W czasie reformacji kościół przeszedł w ręce ewangelików, po czym został rekatolizowany w 1654 r. Do XIX w. Rychnów był siedzibą samodzielnej parafii.

Rzut kościoła, z równym szerokością nawie, prosto zamkniętym prezbiterium, wskazuje na **przełom XV i XVI w.**, czyli **późny gotyk**, jako czas powstania budowli. Jednak pewne nieregularności planu, większa grubość ścian i liczne odsadzki murów nad otworem drzwiowym zakrystii, a także większa grubość ściany pn. prezbiterium oraz odsadzka muru pn. na wysokości ok. 2 m w nawie, może wskazywać na istnienie wcześniejszej budowli, której fragmenty wykorzystano przy wznoszeniu obecnego kościoła. Większe prace budowlane przeprowadzono w **okresie baroku, w 1719 r** (data na chorągiewce wiatrowej). Powstała wówczas drewniana **wieża zach.**, prawdopodobnie wtedy także zmieniono kształty otworów okiennych, ujmując je tynkowymi opaskami okiennymi. W **1883 r** dobudowano od pd. **kruchtę boczną**, przy czym całkowitemu zamurowaniu uległ jeden z otworów okiennych nawy. Na przełomie **XIX i XX w.** przeprowadzono prace renowacyjne i wyposażeniowe, m.in. wymieniono strop w prezbiterium, wbudowano nową neogotycką emporę organową, wykonano kilka elementów wyposażenia (konfesjonał, ława kolatorska).

SYTUACJA. Rychnów – wieś na Równinie Oleśnickiej, w pn.-zach. części woj. opolskiego. Miejscowość położona jest przy skrzyżowaniu lokalnych dróg, stanowiących odgałęzienia szosy Namysłów – Kępno w kierunku wsi Strzelce.

Kościół zlokalizowany jest w pd.-zach. części wsi, na niewielkim wzniesieniu, między drogą wiejską po zach. stronie a zabudowaniami dawnego majątku od wsch. Budowla zajmuje centralną część nieregularnej w kształcie, wielobocznej posesji, otoczonej współczesnym ogrodzeniem metalowym, częściowo z siatki stalowej na słupkach betonowych i metalowych, częściowo z prętów metalowych. Fasadą zach. budowla zwraca się w stronę brukowanego granitem podjazdu, furtki i 2-skrzydłowej bramy wjazdowej z prętów metalowych. Wokół budowli trawnik, przy ogrodzeniu starodrzew z przewagą kasztanów i akacji. W pn.-wsch. odcinku ogrodzenia boczna jednoskrzydłowa furtka.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. Ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej z użyciem zendrówki; układ cegieł gotycki; ściany posadowione częściowo na murowanej z kamienia polnego podmurówce o zmiennej wysokości, częściowo na ceglanych cokole, od wewnątrz tynkowane; w części ścian rzędy otworów maculcowych wielkości cegły; ściany późniejszej bocznej kruchty pd. tynkowane obustronnie. Detal architektoniczny skromny, ceramiczny (przypory z obdaszkami) i tynkowy (opaskowe obramienia otworów okiennych). Wbudowana częściowo w dach korpusu wieża zach. w konstrukcji drewnianej szkieletowej, oszalowana pionowymi deskami z listwowaniem, w dolnej kondygnacji obustronnie, w wyższych – tylko od zewnątrz; mała wtórna przybudówka gospodarcza, wbudowana między wieżę i pn. przyporę fasady w podobnej konstrukcji, z szalowaniem tylko na zewnątrz; gzymsy wieży drewniane; daszek nad wejściem głównym z ozdobnie zaciosanymi belkami konstrukcyjnymi; nad drzwiami wejścia głównego dekoracyjny neogotycki fryz z trójliści.

Ściany wewnętrzne murowane z cegły pełnej, tynkowane.

Sklepienia i stropy. Nad nawą i prezbiterium osobne drewniane stropy z podsufitkami z desek z listwowaniem, malowane olejno, podwieszone do drewnianej konstrukcji dachów; strop prezbiterium nowszy, z desek obrobionych maszynowo, oparty na ramie ze ściętych skośnie belek; belka pd. przesłonięta deskowaniem z wyciętym neogotyckim fryzem z motywem trójliści; w nawie podsufitka stropu wykonana z desek gładzonych ręcznie. Strop drewniany z deskową podsufitką z listwowaniem nakrywa również kruchtę boczną; w kruchcie głównej i pod emporą muzyczną stropy drewniane belkowe nagie, na belkach o lekko sfazowanych krawędziach. Zakrystia sklepiona – sklepienie kolebkowe o osi podłużnej równoległej do osi kościoła, przekrój sklepienia nieregularny, pełołukowy.

Wieżba dachowa. Wieżba drewniana konstrukcji storczykowej z drewnianym kołkowaniem; storczyki podwieszone do krokwi za pomocą systemu dwóch kondygnacji jętek i zastrzałów; konstrukcja usztywniona wzdłużną 2-kondygnacyjną kratownicą z zastrzałów układających się w formę krzyży św. Andrzeja oraz małymi zastrzałami w płaszczyźnie wieżarów.

Pokrycie dachowe. Dachy wszystkich części kościoła kryte gontem; na wieży barokowy hełm z pokryciem z blachy cynkowej, podobnie jak daszek osłaniający wejście główne.

Posadzki i podłogi. We wszystkich pomieszczeniach przyziemia posadzki betonowe; posadzka prezbiterium w całości wykończona kwadratowymi płytkami cementowymi białymi i czarnymi układanymi w szachownicę; szeroki pas takich płytek w nawie, w przejściu między ławkami i przy wejściu bocznym; po bokach nawy i w całej zakrystii posadzki wylewane z gładzi; wylewki betonowe stanowią również posadzki w obu kruchtach. Na emporze muzycznej podłoga drewniana deskowa malowana olejno; na strychu i w wieży przejścia z luźno ułożonych na belkach surowych desek.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu;

Schody. *Schody zewnętrzne.* Wejście główne poprzedzone trzema prostymi stopniami z bloków granitowych, ujętymi w boczne murki ceglane o zaokrąglonych narożach.

Schody wewnętrzne. Na emporę muzyczną prowadzą, umieszczone przy pd. fragmencie ściany zach. nawy schody drewniane, o prostym dolnym odcinku biegu, przechodzącym w wachlarzowy przy podeście empory; bieg schodowy ograniczony od zewnątrz drewnianą balustradą ze smukłych tralek na toczonej słupkach. Na kolejne kondygnacje wieży prowadzą strome drabiniaste schody drewniane o prostych biegach, zaopatrzone jednostronnie w proste poręcze drewniane na słupkach.

Otwory. *Otwory okienne* rozglifione obustronnie, nieliczne i nieduże, w nieregularnym układzie, przekształcone w 1719 r (kształty zamknięć, tynkowe obramienia opaskowe). Wszystkie otwory okienne przyziemia zabezpieczone zewnętrznymi kratami, w większości prostymi z prętów, w jednym przypadku – okno wsch. w elewacji pd. prezbiterium – z oryginalną XVIII-wiecz. kowalską kratą z zadziorami, wtórnie uzupełnioną prętami poprzecznymi. Elewacje pn. i zach. oraz wieża, pozbawione otworów okiennych; ściany pn., i pd. nawy oraz wsch. prezbiterium z rzędami małych otworów wielkości cegły (tzw. maculcowych), pozostałości po rusztowaniach. Prezbiterium od strony pd. oświetlone dwoma identycznymi otworami w kształcie prostokątów stojących zamkniętych odcinkowo, w których okna drewniane stałe kwaterekowe; podobny, nieco smuklejszy otwór z takim samym oknem i zamknięciem pełnołukowym w osi wsch. elewacji nawy. W osi zach. nawy duży otwór okienny w kształcie smukłego prostokąta z zamknięciem pełnołukowym, zapewnia oświetlenie jednocześnie emporze muzycznej i przestrzeni podemporowej; okno drewniane krosnowe, 2-skrzydłowe, trójpoziomowe, z ozdobnie podrzeźbianymi listwami przymykowymi w formie półkolumnienek i promieniście rozchodzącymi się szczeblinami w nadświetleniu. Okno wsch. prezbiterium z zachowanym, zblendowanym ostrołukowym wykończeniem pierwotnego zamknięcia; kształt niewielkiego prostokąta zamkniętego pełnołukowo; w górnej części otworu zachowane oryginalne oszklenie gomółkowe. Zakrystię oświetla pojedyncze okienko wsch.; mały otwór w kształcie zbliżonym do kwadratu, zamknięty

odcinkowo; w nim 2-skrzydłowe drewniane współczesne okno krosnowe. Nad wszystkimi otworami okiennymi zachowane ślady zamurowanych pierwotnych ostrołukowych zamknięć. W szczyście prezbiterium zachowany, obecnie asymetryczny, układ trzech blend i jednego otworu okiennego strychu, o ostrołukowych zamknięciach.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Główne wejście kościelne usytuowane na osi środkowej fasady; prostokątny otwór wypełniają 2-skrzydłowe, XIX-wiecz. drzwi ramowo-płycinowe, od zewnątrz opierane ukośnie ułożonymi deskami – słupek profilowany, dekoracyjne ażurowe zwieńczenie z motywem trójliści, ozdobne okucia zawiasowe. Kruchta boczna z prostokątnym, zamkniętym pełnołukowo otworem, w którym jednoskrzydłowe drzwi ramowo-płycinowe, opierane ukośnie deskami, w zamknięciu skrzydła drzwiowego półkoliste przeźrocze, dzielone szczeblinami.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. Prezbiterium otwiera się do nawy przysadzistym małym otworem tęczowym zamkniętym łukiem ostrym. Obecny otwór łączący kruchtę w przyziemiu wieży z wnętrzem kościoła w kształcie prostokąta z prostym zamknięciem, umieszczony jest w większej wnęce o zamknięciu odcinkowym; drzwi 2-skrzydłowe ramowo-płycinowe o zróżnicowanej szerokości skrzydeł; identyczne drzwi oddzielają nawę od kruchty bocznej. Między prezbiterium i zakrystią mały otwór drzwiowy zamknięty odcinkowo, z jednoskrzydłowymi drzwiami drewnianymi, zbitymi z desek na listwach metalowych, umieszczonymi w starych odrzwiach z belek drewnianych; liczne nieregularności i odsadzki muru w zamknięciu otworu od strony zakrystii świadczą o przebudowach w tej części kościoła. Wieża dostępna przez otwór drzwiowy na emporze muzycznej; kształt prostokąta; drzwi jednoskrzydłowe spagowe.

RZUT. Niewielka orientowana budowla, powstała na zasadzie addycji poszczególnych elementów. Rzut wykazuje drobne nieregularności w postaci lekko ukośnego ustawienia ścian, nadającego nawie, prezbiterium i zakrystii kształty nieznacznie trapezoidalne. Zbliżona w kształcie do prostokąta nawa, łączy się wąskim otworem tęczowym z tej samej szerokości, prawie kwadratowym prezbiterium. Korpus wsparty prostopadłymi skarpami, na pd. narożu prezbiterium skarpa ukośna. Od pn. przylega do prezbiterium

prostokątna sklepiona kolebkowo zakrystia, zlicowana od wsch. ze ścianą prezbiterium. Późniejszymi dobudówkami są prostokątne kruchty o dłuższej osi prostopadłej do osi kościoła: drewniana zach. w przyziemiu wieży, której osiowe wejście poprzedzone krótkim biegiem prostych schodów oraz pd., murowana.

BRYŁA. Budowla na masywnej występującej podmurówce kamiennej o zmiennej wysokości, w miejscu jej zaniku zastępowanej cokołem ceglanym. Bryła kościoła przysadzista, rozczłonkowana, powstała na zasadzie addycji poszczególnych elementów. Oskarpowana wydatnymi prostopadłymi 2-uskokowymi przyporami nawa, nakryta jest stromym dachem 3-spadowym. Niższe, tej samej szerokości co nawa prezbiterium, zamknięte jest prosto i połączone ze zlicowaną z nim od wsch. niską zakrystią pn. Nad prezbiterium osobny, niższy dach siodłowy z przypustnicami, załamującymi połączenie u dołu; połączyć pn. dachu prezbiterium przedłużona nad zakrystię, opada nisko ku ziemi. Prezbiterium wsparte od pd. niskimi przyporami: prostą, zach. i narożną ukośną, 2-uskokową, wsch. Na osi środkowej fasady dostawiona drewniana 4-kondygnacyjna wieża z lekko ukośną elewacją frontową i osiowym wejściem osłoniętym siodłowym daszkiem; wieża w dwóch dolnych kondygnacjach wysunięta ku przodowi, powyżej zamykającego tę część obdaszka cofnięta, wbudowana bardziej w strych nawy. Wieżę wieńczy barokowy wieloboczny hełm z latarnią, zwieńczony kulą, iglicą i chorągiewką wiatrową z datą budowy wieży. Między wieżę i pn. przyporę fasady wbudowana mała drewniana przybudówka gosp. z pulpitym daszkiem. Korpus od pd. rozczłonkowany smukłą przybudówką kruchty bocznej, którą nakrywa daszek siodłowy.

Elewacja zach. – fasada — 3-częściowa, jednoosiowa, na kamiennej podmurówce w części pn. i ceglanym cokole w części pd.; ujęta w narożne 2-uskokowe przypory; rozczłonkowana drewnianą wieżą, przesuniętą nieco od osi środkowej ku pn.; na osi środkowej wieży otwór głównego wejścia kościelnego, poprzedzony krótkim biegiem schodowym i osłonięty 2-spadowym daszkiem, z ażurowym ozdobnym szczytem; między wieżą i pn. przyporą fasady jednokond. drewniana, jednoosiowa przybudówka gosp.

Elewacja pd. — 2-częściowa; na występującym cokole ceglanym o zróżnicowanej wysokości w części zach. i kamiennej podmurówce w części wsch.; w partii nawy 3-osiowa, rozczłonkowana zróżnicowanymi otworami okiennymi w opaskowych tynkowych obramieniach, 2-uskokowymi masywnymi przyporami i przesuniętą ku wsch., tynkowaną przybudówką kruchty z tynkowym pasem akcentującym kształt szczytu; nad otworami okiennymi ślady dawnych zamknięć ostrołukowych, nad kalenicą kruchty ślad zamurowanego otworu okiennego; elewacja prezbiterium 2-osiowa, flankowana niższymi przyporami: prostą zach. i ukośną narożną wsch.;

otwory okienne ujednolicone w opaskowych obramieniach; przy wsch. przyporze kamienne barokowe epitafium inskrypcyjne.

Elewacja wsch. — na kamiennej podmurówce; prosta elewacja zamknięcia prezbiterium i, zlicowanej z nim, nie oddzielonej ściany zakrystii; od zach. ograniczona 2-uskokową ukośną skarpą; na osi środkowej prezbiterium okienko ze zblendowanym ostrołukowym zamknięciem; w ścianie zakrystii okienko zamknięte odcinkowo ze śladem dawnego zamknięcia ostrołukowego; oba otwory ujęte w opaskowe obramienia tynkowe; szczyt oddzielony prostym gzymsem ceglanym, rozczłonkowany układem trzech smukłych ostrołukowo zamkniętych blend i jednego otworu okiennego, które przesunięte od osi środkowej ku pn.; ściana prezbiterium z otworami wentylacyjnymi i wmurowanymi dwiema kamiennymi płytami nagrobnymi: renesansową, z postacią zmarłego i inskrypcyjno-heraldyczną z pocz. XX w.

Elewacja pn. — na kamiennej podmurówce i ceglanym cokole; 3-częściowa — elewacja nawy, fragmentu prezbiterium i zakrystii, ślepa we wszystkich częściach; ściana nawy rozczłonkowana 2-uskokowymi masywnymi przyporami; elewacja prezbiterium zlicowana ze ścianą nawy, nieco niższa, w większej części przesłonięta nisko schodzącą połączyć dachową i mocno wysuniętą ścianą zakrystii; w elewacji nawy otwory wentylacyjne.

WNĘTRZE. Mały jednonawowy kościół wiejski z niższym, prosto zamkniętym prezbiterium. Nawa i prezbiterium nakryte odrębnymi stropami, połączone małym, przysadzistym, ostrołukowo zamkniętym otworem tęczy. Do prezbiterium przylega od pn. sklepiona zakrystia. W zach. część nawy wbudowana XIX-wieczna neogotycka drewniana empora muzyczna o prostym parapecie, wsparta na dwóch drewnianych słupach z mieczami. Wtórnymi dodatkami są: kruchta zach. urządzona w przyziemiu barokowej drewnianej wieży oraz boczna kruchta pd., pochodząca z przeł. XIX i XX w.

WYPOSAŻENIE. W kościele zachowało się wyposażenie, pochodzące z różnych epok: późnogotycka rzeźba MB Immaculaty z kon. XV, manierystyczna ambona z przeł. XVI/XVII w., ze scenami Ukrzyżowania, Zmartwychwstania i Wniebowstąpienia i epitafium w ścianie pn. prezbiterium z przedstawieniem Ukrzyżowanego i klęczącymi postaciami zmarłych, epitafium Emmy v. Ohlra Adlerskron w posadzce prezbiterium z 1835 r, barokowy ołtarz z ok. 1720, przekształcony w XIX w., późnobarokowa chrzcielnica na trzonie w kształcie anioła z rogiem obfitości, elementy stolarszczyzny z 2 poł. XIX w.: ława kolatorska, konfesjonał, empora muzyczna, 2 płyty nagrobne na zewnątrz kościoła: z 1588 r ze stojącą postacią zmarłego, Hansa Stwolinskiego v. Stinersdorf i płyta z pocz. XX w. rodziny v. Ohlen Adlerskron.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia

INSTALACJE. Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną i odgromową.

SPIS FOTOGRAFII

1. Widok kościoła od pn.-wsch.
2. Wsch. fragment elewacji pn.
3. Zach. fragment elewacji pn.
4. Widok kościoła od pn.-zach. – fasada.
5. Widok kościoła od pd.-wsch.
6. Fragment elewacji pd.
7. Szczyt wsch.
8. Hełm wieży.
9. Wejście główne.
10. Wejście kruchty bocznej.
11. Przybudówka gosp. fasady.
12. Okno zach. elewacji pd. nawy.
13. Okno wsch. prezbiterium.
14. Okno pd. prezbiterium.
15. Okno zakrystii.
16. Wnętrze kościoła, widok ku prezbiterium.
17. Wnętrze kościoła, widok ku emporze muzycznej.
18. Strop prezbiterium.
19. Strop nawy.
20. Sklepienie zakrystii.
21. Strop kruchty zach.
22. Empora muzyczna.
23. Fragment konstrukcji empory.
24. Schody na emporę.
25. Schody w wieży.
26. Przejście między nawą i kruchtą zach.
27. Drzwi kruchty bocznej.
28. Drzwi zakrystii.
29. Wnętrze wieży.
30. Fragment więzby dachowej nawy.
31. Wieżba dachowa – szczegół konstrukcyjny.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

1. Miejscowość

RYCHNÓW

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

KOŚCIÓŁ FIL. pw. ŚW. JANA CHRZCICIELA

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

31.

<p>14. Kubatura</p> <p>1 915 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>165 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>parafialny kościół rzymskokatolicki</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>filialny kościół rzymskokatolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>⇒ 1992 r — wymiana gontów, założenie nowej instalacji odgromowej; wzmocnienie konstrukcji wieży i malowanie hełmu wieżowego; wymalowania wewnętrzne;</p> <p>⇒ 2004 r — wymiana ławek kościelnych;</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Kościół zachowany w pierwotnej formie, z ingerencjami z późniejszych etapów budowlanych: barokowa wieża, zmienione kształty otworów okiennych, kruchta boczna i drobne zmiany we wnętrzu (empora muzyczna, strop prezbiterium, posadzki, elementy dekoracji neogotyckiej) – wynik ostatnich prac konserwatorskich z przeł. XIX i XX w.</p> <p>Stan techniczny budowli średni: znaczne zawilgocenie ścian zakrystii, z widocznymi wykwitami wilgoci na tynkach wewnętrznych, skutkującymi murszeniem i odpadaniem tynków; liczne pionowe pęknięcia ścian nawy i prezbiterium, szczególnie w nadprożach i ławach podokiennych; zły stan szalunku wieży; posadzki cementowe w kruchcie głównej i częściowo w nawie splekane; zły stan wyposażenia stolarskiego, zaatakowanego przez drewnojady.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>⇒ obserwacja pęknięć murów, założenie łąt kontrolnych;</p> <p>⇒ założenie drenażu wokół kościoła; osuszenie ścian;</p> <p>⇒ wymiana tynków w zakrystii;</p> <p>⇒ wymiana szalunku wieży;</p> <p>⇒ wymiana i naprawa posadzek;</p> <p>⇒ konserwacja wyposażenia: gotyckiej rzeźby MB Immaculaty, renesansowej ambony, barokowego ołtarza głównego i chrzcielnicy;</p>	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne.</p> <hr/> <p>25. Opracował</p> <p>tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 12.05.2005</p> <p>miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora</p> <p>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego</p>
<p>22. Bibliografia</p> <p>H. LUTSCH, Verzeichnis der Kunstdenkmäler der Provinz schlesien., Bd. II, Breslau 1889, S. 508;</p> <p>K. DEGEN, BLEYL, WERBIK, FOCKE., Die Bau- und Kunstdenkmäler des Kreises Namslau., Breslau 1939, S.173-77;</p> <p>K. BIMLER, Zur Baugeschichte von Stadt u. Kreis Namslau., [w:] Quellen zur schlesischen Kunstgeschichte., H.6, Breslau 1941, S. 73</p> <p>Katalog Zabytków Sztuki w Polsce., T.VII, Z:7, Warszawa 1965, str. 52-3;</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Degen, Bleyl, Werbiak, Focke — repr. czarno-białe: Abb. 56, 57 (rzut, przekrój 1:300), 300 (widok od pn.-wsch.); ▪ arch. WUOZ Opole — 3 fot. czarno-białe z 1953 r, aut.: J. Samek (chrzcielnica x 2), M. Kornecki (płyta nagrobna x 2), S. Sadowski (widok zewn., od pn. — zach.); ▪ Katalog .., — fot. czarno-białe: fig. 19 — widok od pn., fig. 85,90,128,163,169 — wyposaż. 	<p>27. Załączniki</p> <ul style="list-style-type: none"> * wkładka nr 1: cd. opisu; spis fotografii; * wkładka nr 2: cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia; * wkładka nr 3: zdjęcia; * wkładka nr 4: zdjęcia; * wkładka nr 5: zdjęcia; * wkładka nr 6: zdjęcia;

J. Sawiński